

Odluka:

PŽ 4823/07-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4823/07-3

Datum odluke: 23.1.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Nenada Šepića, predsjednika vijeća, te Ljiljane Hrastinski Jurčec i Marine Veljak, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TPK-EPO d.d. u stečaju, Zagreb, Žitnjak bb, odlučujući o žalbi vjerovnika PETRA ČELIĆA, Zagreb, Voćarska 13, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XL St-243/01 od 31. svibnja 2007. godine, u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2008. godine

Odbija se žalba vjerovnika PETRA ČELIĆA, Zagreb, Voćarska 13, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XL St-243/01 od 31. svibnja 2007. godine.

Rješenjem označenim u izreci stečajni je sudac Trgovačkog suda u Zagrebu odbio, kao neosnovan, prigovor PETRA ČELIĆA, Zagreb, Voćarska 13, izjavljen protiv I. diobnog popisa objavljenog u „Narodnim novinama“ br. 46/07 od 7. svibnja 2007. godine.

U obrazloženju rješenja navedeno je da je sud odbio prigovor na diobni popis, u bitnom, zbog toga što vjerovnik kao mogući stjecatelj tražbine prema stečajnom dužniku, nije „uveden“ u tablicu stečajnog suca, odnosno što tablica stečajnog suca nije na prijedlog ovog vjerovnika pravomoćnim rješenjem ispravljena. Rješenje stečajnog suca o prigovoru na diobni popis temelji se na odredbi čl. 190. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06, dalje: SZ).

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio mogući stjecatelj tražbine PETAR ČELIĆ, Zagreb, Voćarska 13, pobijajući ga zbog svih razloga predviđenih odredbom čl. 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99 i 117/03, nastavno ZPP), a s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i „udovolji prigovoru žalitelja“.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je primjenom odredbi iz čl. 381. i čl. 365. st. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama žalbenih razloga,

pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava pri čemu je ovaj drugostupanjski sud našao da je rješenje prvostupanjskog suda pravilno i zakonito.

Razlozi pobijanja predmetnog rješenja navedeni u žalbi svode se na prigovore okolnosti da stečajni sudac još uvijek nije postupio po zahtjevu stečajnog vjerovnika i ispravio svoju tablicu (čl. 177. st. 2. SZ-a) na način da je njega, kao stjecatelja pravomoćno utvrđene tražbine, uvrstio na mjesto njegova prethodnika, te da je takvim postupanjem stečajnog suca doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike stečajnog dužnika, jer mu je onemogućeno raspolaganje novčanim sredstvima.

Ispitujući osnovanost žalbe (tek potencionalnog) vjerovnika ovaj sud nije mogao ulaziti u zakonitost odluke stečajnog suca kojim je odbijen upis u tablicu stečajnoga suca. Slijedom toga ni žalbeni navodi nemaju utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja. Za ovaj žalbeni postupak relevantna je činjenica da ne postoji pravomoćno rješenje stečajnog suca o ispravku tablice iz čl. 177. st. 2. SZ-a, pa je stoga, a budući da je žalbenim navodima ta činjenica potvrđena, jedino moguće utvrditi pobijano rješenje zakonitim.

Naime, u smislu odredbe čl. 177. st. 2. SZ-a stečajni sudac na ispitnom ročištu sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu odnosno tko je tražbinu osporio. Na temelju te tablice stečajni sudac donosi rješenje kojim odlučuje o tome u kojem su iznosu i u kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Nakon održanog ispitnog ročišta i pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i ispitanim tražbinama (čl. 177. st. 3. SZ-a) nije više moguće mijenjati rješenje o utvrđenim tražbinama. Međutim, status pojedinih tražbina (npr. naknadno u parnici utvrđena osnovanost osporene tražbine), te status pojedinih vjerovnika (npr. prijenos utvrđene tražbine na treću osobu) mogu se tijekom postupka mijenjati. Radi zadovoljenja načela transparentnosti i zadovoljenja općeg interesa - pravne sigurnosti svih sudionika u postupku - potrebno je sve kasnije promjene u vezi s tražbinama vjerovnika koji imaju pravo

na namirenje iz stečajne mase jasno utvrditi. To čini stečajni sudac na zahtjev zainteresirane osobe. On je dužan rješenjem odlučiti o svakom zahtjevu za ispravak tablice ispitanih tražbina (arg. iz čl. 181. st. 2. SZ-a). Ovo je bitno, jer samo na temelju tablice stečajnog suca stečajni upravitelj može izrađivati diobne popise (arg. iz odredbe čl. 183. st. 1. i 184. SZ-a).

Kako nema dvojbe o tome da žalitelj – kao mogući stjecatelj pravomoćno utvrđene tražbine - nije uvršten u tablicu stečajnog suca, to nije moguće izvršiti isplatu dijela koji bi mu kao vjerovniku stečajne mase po diobnom popisu pripadao. Njegova tvrdnja da je doveden u neravnopravan položaj prema ostalim vjerovnicima, također je potpuno neutemeljena, jer je u njegovu korist izvršena rezervacija pripadajućeg dijela sredstava koji se po diobnom popisu isplaćuju vjerovnicima stečajne mase.

Međutim, prvostupanjski sud treba upozoriti da bi, u kontekstu svega navedenog, bilo pravilno rezervaciju sredstava izvršiti u korist žaliteljevog prednika, jer njegov status vjerovnika nije upitan i on je upisan u tablicu stečajnoga suca. Po ocjeni ovog suda ta okolnost nema utjecaja na zakonitost rješenja kojim je odbijen predmetni prigovor na diobni popis, pa je valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i na temelju čl. 380. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.